

Motto:

Ježíš Kristus, král nejvyšší,
přijde k nám s nebeskou říší
k soudu všech živých i mrtvých
podle hlasu Písem svatých

ÚVODNÍ SLOVO

Když jsem se mohl přednedávnm účastnit setkání biskupů a kněží celého světa ve Vatikáně na kongresu o výchově a formaci kněží, měl jsem jedinečnou příležitost přesvědčit se přímo hmatatelně o tom, co to je Kristova církev a co znamená, že je univerzální. Tolik rozdílných problémů starostí a radostí, množství nejrůznějších názorů a pohledů na danou problematiku a přesto za slovy každého z přítomných byla cítit odpovědnost jednomu Kristu a vzájemná soupatřičnost biskupů a kněží s papežem. Znovu jsem se utvrdil v poznání, že Kristova církev, postavená na apoštolech, biskupech, ať už právě rozbolavělá nebo jásající, je vždy živým organismem sjednoceným v Kristu.

Přeji Vám všem, kteří žijete nebo hledáte církev, abyste nikdy na světě nepocítovali samotu, protože jste živou součástí církve. Přeju Vám, abyste dokázali najít vždy důvod k vzájemné úctě, protože jste si všichni před Kristem rovni. A přeji Vám, abyste nikdy nebyli smutní, protože to nejcennější - Krista - nemůžete nikdy ztratit. On Vás ztratit nenechá a církev se za Vás nikdy nepřestane, ve svém papeži, biskupech a ostatních věřících, modlit a obětovat.

K velké důvěře v Krista, živého v církvi,
Vám žehná

otec Jiří Kaňa, farář

ROČNÍK III.
12. LISTOPAD 1995

Tomášek®

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Z OBSAHU

- Liturgie - **Eucharistie** ●
- Slovo nemocným - ... **Kde brát sílu** ●
- Představujeme vám - **Cacadu** ●
- Reportáž ●
- Rozhovor - **Viktor Dohnal** ●
- Charita ●
- Ministranská pout'** ●
- Společenství - **Nové středisko mládeže** ●
- Pohádka - **Černoknězník** ●
- Informace ●
- Oznámení

PŘIJÍMÁNÍ EUCHARISTIE

V minulém čísle Tomáška jsme si říkali o Eucharistii, hlavně o služebnících oltáře, kteří Tělo Páně rozdávají. Dnes něco o vlastním přijímání Eucharistie.

Především je potřeba zdůraznit, že svátost Eucharistie - Těla Páně - se máme snažit přijímat s co největší touhou, radostí a uctivostí. Proto je potřeba se na přijímání dobře připravit. Příprava zahrnuje lítost nad všedními hříchy (přijímat můžeme jen ve stavu posvěcující milosti = bez těžkého hříchu), vzbuzení víry, naděje a lásky.

Nejlepší příprava na přijetí Eucharistie je účast na celé mši svaté, která všechny tyto části přípravy obsahuje. Přitom se přímo účastníme proměnění obětních darů chleba a vína knězem v Kristovo Tělo a Krev. Účastníme se na Kristově oběti svými modlitbami, liturgickými odpověďmi a zpěvem.

Při přijímání Eucharistie podávající ukazuje Tělo Páně se slovy: "Tělo Kristovo." My se na Tělo Páně s úctou podíváme a odpovídáme: "Amen" a přijímáme.

Jde vlastně o krátkou, ale velice obsažnou bohoslužbu slova, spojenou s krátkou adorací a s přijetím Kristova Těla.

Při přijímání Těla Páně není vhodné dělat kříž, protože přitom může dojít k upadnutí hostie na zem.

Po přijetí je vhodné poděkovat za Eucharistii v závěrečné mešní modlitbě přijetím požehnání a alespoň krátkou děkovnou modlitbou.

Modlitba: Pane Ježíši, nasycuj svou církev svým slovem a chlebem života, aby Tě následovala v síle tohoto pokrmu.

Jiří Palacký

... NASLOUCHAT

Když se podíváme kolem sebe, vidíme hodně lidí, kteří něčím trpí. Buď jsou to bolesti tělesné nebo duševní, anebo je to třeba strach z neisté budoucnosti, z bezmocnosti a opuštěnosti. Když takové utrpení vidíme, nestačí, že si to uvědomujeme, ale je třeba podle sil, schopností a možností se snažit pomáhat. Je třeba vidět v těchto trpících lidech Krista, kterému chceme projevit svoji lásku a vděčnost. Když bude těchto trpících lidí kolem nás mnoho a my nebudeme stačit svými silami na to, abychom jim pomohli, můžeme počítat s tím, že Bůh použije jiné lidi, kteří doplní to, na co nestačíme my, a možná lépe.

Každý trpící člověk se uzavírá do sebe, protože je přesvědčen, že mu ostatní lidé nerozumí a že na něj nemají dost času nebo snahu ho pochopit. Takový člověk ocení opravdový zájem druhého, který mu chce nezištně pomáhat nebo s ním snášet jeho bolesti a těžkosti. Vědomí, že o něj má někdo zájem a že se snaží mu pomáhat, ho vytrhne z apatie a dá mu novou sílu ke zlepšení svého stavu. Musíme se naučit poslouchat lidi, kteří trpí, a snažit se jim rozumět. Často jsou v naší blízkosti. Ale právě proto, že se s nimi stýkáme často, neuvědomujeme si jejich problémy, protože nám zevšedněly tím, že jsme o nich slyšeli už mnohokrát. Pro toho, kdo je však postižen, je to palčivá bolest, se kterou se neumí vyrovnat.

Když budeme mít dobrou vůli lidem kolem nás pomáhat, staneme se brzy citlivými na to, co naše bližní nejvíce trápí, a tím budeme stále více chápat, jakou pomoc potřebují. Jistě nám hodně pomůže, když se na setkání s nemocným člověkem připravíme krátkou modlitbou, ve které budeme prosit o pochopení, jak máme jednat, a také o správná slova, která máme použít. Takovým způsobem připravené setkání bude přínosem pro obě strany.

Jednou, až se náš život zakončí, se nás při posledním soudu nebude Kristus Pán ptát

na to, co jsme četli, o čem jsme přemýšleli, s kým jsme se stýkali, ale zeptá se nás na to, jak jsme se snažili pomáhat v každodenním životě lidem kolem nás. Bude se nás ptát na to, jak jsme uskutečňovali v praktickém životě to, o čem mluví v evangeliu svatého Matouše.

otec Josef

P.S. Otec Josef je stále v nemocničním ošetření a všechny vás pozdravuje.

(Redakce)

CACADU

PŘI PREZENTUJÍCÍ KONSTELACI REALIT JE NUTNO OBJEKTY VIZOVAT GLOBÁLNĚ, ABYCHOM TUTO MAXIMÁLNĚ GENIÁLNÍ IDEU MOHLI REALIZOVAT NA KOLEKTIVNÍ PLATFORMĚ.

Cacadu, 1978

Známe ho nejen jako pravidelného návštěvníka bohoslužeb, ale i jako ministranta, skauta, herce a režiséra několika představení, které jsme mohli shlédnout v našem kostele, profesora středních i vysokých škol, člena slavného Artušova suchého divadla, kurátora, filozofa a především výborného kamaráda. Dnes se Vám PhDr. Zdeňka Papouška pokusíme přiblížit z jedné z mnoha pestrých stránek jeho života.

Jak se Vám daří?

Děkuji. Proč?

Můžeme začít?

Tak to spusťte.

V kterém roce byla ustanovena Českomoravská sekce luckxismu, jejímž jste prvním předsedou?

Českomoravská sekce luckxismu byla spontánně založena v roce 1975 a institucionálně v roce 1979 v souvislosti se vznikem svého razítka. Jsem jejím instalovaným předsedou, protože mám ploché nohy.

Mohl byste čtenářům říci ve zkratce něco o filozofickobásnickopolitickém díle Phardyho Luckxe?

Podívejte se. Základní postuláty toho, na co se ptáte, byly empiricky ověřeny ve veterinární praxi při začlenění telat do nových chlívů zemědělského nápravně-výchovného zařízení v portorickém San Juanu, kde byl vůbec poprvé na světě uveden do provozu nový typ vchodového systému. Filozofická kompozice veskrze stěžejního díla profesionálního lidumila Phardyho Luckxe totiž ontologicky vychází z toho, že universum (tj. celý svět) jsou nová vrata. A my na ně čumíme. To je gnoseologická rovina. Phardy Luckx tento jev (fenomén) nazývá televizi.

Co přineslo poslední shromáždění luckxistů v polském Szczkrzyzowě pro jejich denní práci?

Můžeme říci, že ano. Shromáždění - a vzhledem k tomu, že ano, ho klidně nazýváme sjezdem - se zabývalo především rehabilitací windsurfigisty Francouse Arnaulda de Rosnaye, který vytvořil světový rekord na windsurfigu, když na sklonku sedmdesátých let přewindsurfigoval čtyři tisíce kilometrů dlouhý úsek mezi souostrovím Markéz a Havajskými ostrovy, ovšem byl svými kolegy obviněn z podvodu. Jenže neprávem. Proti tomuto nařčení se totiž postavil ministr zahraničí Portorika, ano

P. Luckx, který je samozřejmě velkým příznivcem plachtění na windsurfigu a který byl na jedné z lodí doprovázejících Arnaulda de Rosnaye, a ten rekord potvrdil. My pamětníci víme, že o rekordu informoval Mladý svět v roce 1980 (MS 47/ 80) a v čísle 3 v následujícím roce se objevil článek od nějakého ing. Papouška, který v něm tasí argument Phardyho Luckxe. Já Vám ten článek zapůjčím, můžete ho klidně vylepit ve Vašem časopise, ale moc ho nezapaplejte. (Bohužel pro značnou zapaplanost již při předávání ho nelze vylepit - pozn. redakce.)

Jaký byl přínos profesora Bartoše, který se na sjezd přece jen - i když opožděně - dostavil ?

Prof. Bartoš se na shromáždění dostavil skutečně až poslední den, když už bylo šero. Dorazil pozdě, zato však explozivně. Veni vidí vici nemůže sice pro šeroslepého Bartoše platit doslovně, zvláště když byl navíc kamarádem přivezen na štangli pánského kola Arab, ale ve skutečnosti tak tomu skutečně bylo. Pronesl zde pouze jednu jedinou větu, která však rázem smazala veškeré spory na shromáždění vedené a zanedlouho se všemi komunikačními prostředky rozprskla do celého světa. Myslím, že nemá opodstatnění ji na tomto místě citovat, protože den co den se v různých modifikacích objevuje v denním tisku, takže si ji každý může dle libosti přečíst.

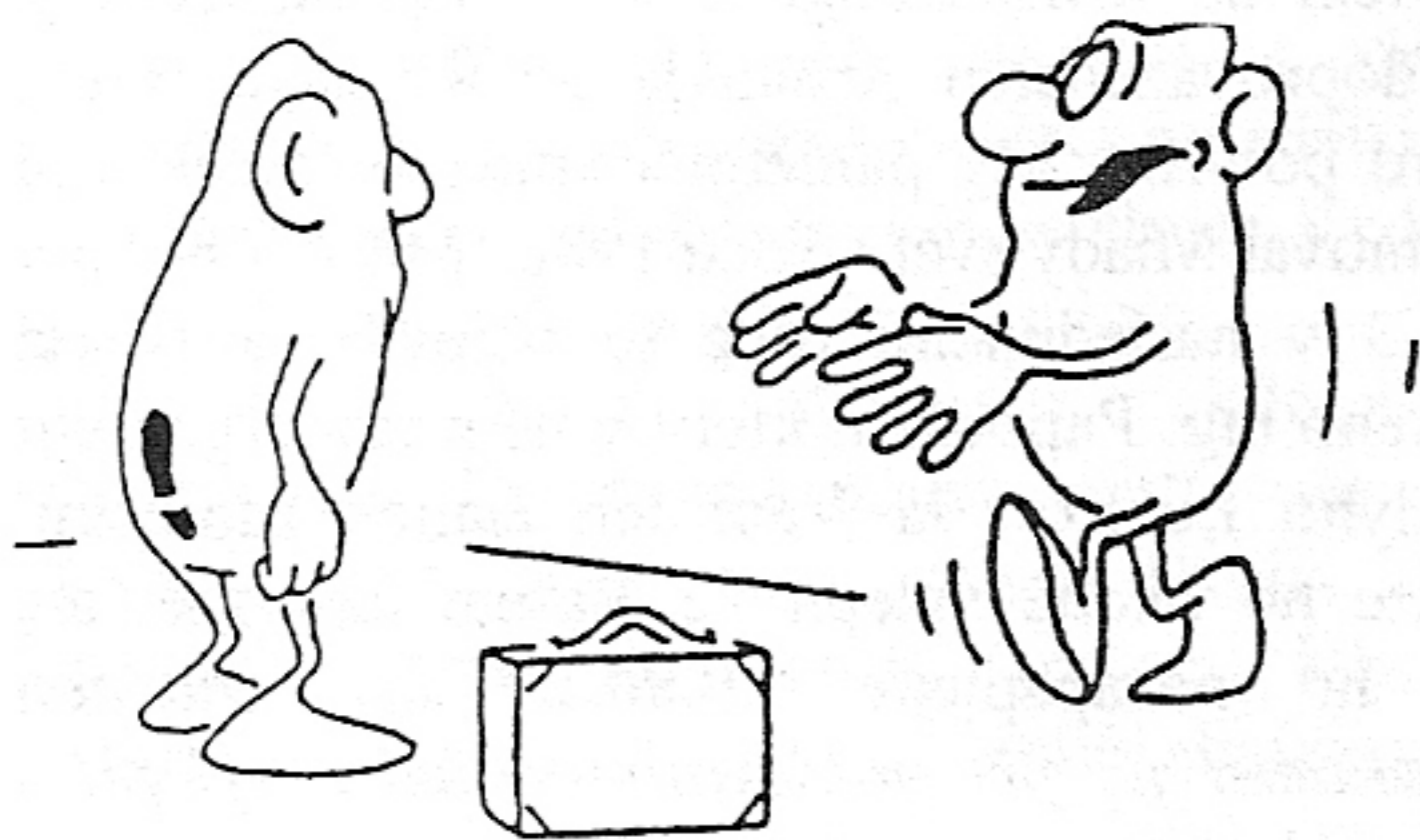
Mohl byste našim čtenářům doporučit luckxistickou literaturu, at' už se jedná o knihy nestora luckxismu Tyrolla Steaxe nebo nynějších autorů?

Svého - a nebojím se říct, že i Vašeho a mého - času vyšla brzy ráno strhující kniha nestora Tyrolla Steaxe *Nostrifikace nesnese odkladu*, která je vlastně volným pokračováním základního díla luckxistické literatury *Po rovníku k polům* od Phardyho Luckxe. Jak ráno vyšla, tak večer zapadla a veřejnost nyní čeká na reedici. Vy však na ni čekat nemusíte, protože já Vás nyní stručně seznámím s jejím obsahem. Nestor se v ní zabývá problematikou, kdo je skoro ideálním mužem na naší matičce Zemi, a na základě Luckxovy imaginární konstanty vycházející z digitální rovnice $PL=IM$ (Phardy Luckx rovná se ideální muž) vypočítává, že je to on sám... Haló!

...Cože?

Vždyť vy spíte.

- rEM-

„Vítám tě, hochu, tak co studium?“

ZPRÁVA Z "EVANGELIZAČNÍ" VÝPRAVY DO RUMUNSKÉ REPUBLIKY (LÉTO 1995)

Na přelomu července a srpna šest nejodvážnějších a nejschopnějších farníků uskutečnilo grandiózní podnik - evangelizační výpravu do Rumunska. Omezený prostor farního zpravodaje mi bohužel nedovoluje v plně šíři popsat všechny bohatýrské činy a vykreslit všechna úskali, nebezpečí a hrůzy, které se na ně ze všech stran valily.

Výprava ještě ani nepřijela do Maďarska, když se slovenští nacionalisté pokusili v zárodku celou akci zhatit. Na nádraží Bratislava - hlavní stanice byl expediční vagon odpojen a tažen do depa. S touto taktikou ovšem neměli nepřátelé výpravy šanci na úspěch, neboť José záškodnickou akci odhalil a zastavil jak posunovací lokomotivu, tak mezinárodní rychlík Metropol.

Na rumunské hranici začalo jít do tuhého. Ihned po příjezdu do hraničního pásma byl Artuš zadržen maďarskou armádou. Po intervenci zbytku skupiny u příslušných úřadů byl opět propuštěn na svobodu. Na rumunské straně se situace ještě více vyhrotila. Celá skupina byla podrobena zevrubnému prohledání, takže kromě základních potravin se jim podařilo propašovat pouze jeden karton cigaret. Ihned po tomto incidentu se kolem nich začala stahovat chapadla rumunské mafie, představované bandou taxikářů. Nastupující soumrak přinutil skupinu uchýlit se na místní hřbitov, kde její členové v pokoji spočinuli k zaslouženému odpočinku.

Další den se výprava vnořila do pustých, divokých a nebezpečných hvozdů. Jakoby problémů bylo málo, Čmelák večer zjistil, že doma zapomněl svého oblíbeného plyšového medvídka, a fňukal tak dlouho, dokud mu Artuš nepovykládal pohádku o Pinocchioví. Ostatní večery se pak poctivě vystřídali všichni členové výpravy.

Druhý den, sotva se skupina dostala na poloninu, byla napadena smečkou psů. Před téměř jistou smrtí je díky svým hlubokým znalostem psích povah zachránil Vikin. (*Podrbal je za uchem -*

pozn. redakce). Ještě téhož večera se ve výpravě objevil svrab.

Další dny byly naplněny děsem a hrůzou, proto jen pár momentů. Jeden den ráno byli všichni probuzeni stádem zdivočelých býků, takže ze spacáku místo rozcvičky utíkali rovnou na strom.

V krasové oblasti uprostřed srázů, propastí a soutěsek prokázal výpravě neocenitelné služby horolezec evropského formátu, ing. Pepino. Ať už se setkal s padajícím kamením, balancoval nad strži či prováděl travers převislou stěnou, vždy si zachoval svůj profesionální klid a rozvahu. V takovýchto vypjatých okamžicích stejně neocenitelnou službu prokázali expedici její duchovní vůdce Vikin a psychiatr výpravy MUDr. Libuše.

Členům výpravy se bohužel nepodařilo zcela se vyhnout střetu s domorodci (*zvláštní evangelizace... pozn.red.*). V nestřeženém okamžiku byl Artušovi odcizen fotoaparát zn. Exacta. Trojice našich stopařů pachatele dostihla. V boji muže proti muži se nejlépe osvědčil Čmelák (*použil žihadla - pozn. red.*).

Každý z nás může jen litovat, že se osobně nemohl zúčastnit tohoto podniku, a proto jsem se Vám snažila neuvěřitelné příhody členů výpravy přiblížit podle podání účastníků expedice.

Maruška P.

*(Vy, kdo nemůžete udržet slzy, použijte kapesníku.)
Redakce*

VIKTOR DOHNAL
SAKRÁLNÍ ARCHITEKTURA

je název výstavy v našem kostele (12.11. - 6.12.) zachycující především liturgické úpravy po II. Vatikánském koncilu, kdy řada kostelů dostává novou tvář. Nezaměnitelný výtvarný projev autora vtiskl ráz mnoha interiérům.

Tvorba architekta Viktora Dohnala není neznámá. Po řadu let se návštěvníci mnoha kostelů a kaplí mohou setkávat s jejími pevnými, jasnými a čistými tvary, které jednoduchými prostředky vyjadřují vznešenost míst i transcendentnost

liturgických prostorů. Šedesátisedmiletému architektovi, který žije a tvoří v Brně, jsme položili několik otázek:

Jak jste se dostal k sakrální architektuře?

Víte, někdo by řekl, že to byla shoda mnoha okolností, my spíš věříme, že je to řízení Boží. Kostely se měly přizpůsobovat požadavkům koncilu, ale byly také často zanešvařené vším možným. Chtěl jsem vytvářet prostory, za které bychom se nemuseli stydět, a tak svou hřivnou přispět k apoštolátu. Nebylo to, a dosud to není, vždy jednoduché. Nesoustavnost neumožňovala plynule rozvíjet těžce nabyté zkušenosti a udržet v chodu složitě skloubený tým. Vezměte si dirigenta, který by po každém koncertě rozpustil orchestr a pak ho zase složitě sháněl dohromady. Promarněný čas je velký nepřítel.

Které Vaše práce z posledních let mohou naši farníci shlédnout v Brně?

Člověk není doma prorokem. Jsem vděčný sestřím františkánkám, že mi umožnily obnovit svůj spustlý kostel na Grohově ulici.

-rEM-

FARNÍ CHARITA

Sestry a bratři,

v minulých číslech Tomáška jsme se snažili seznámit Vás alespoň trochu s činností naší farní charity. Četli jste o tom, jak se staráme o naše starší, opuštěné a nemocné bratry a sestry, a také o ochotě některých podílet se na akci "Adopce na dálku" (k tomuto tématu přineseme podrobnější informace v některém z dalších čísel Tomáška). Také jsme Vás seznamovali s akcemi Oblastní charity Brno, jako je Domov svaté Markéty v Brně nebo Ústav léčby bolesti s hospicem v Rajhradě, a s tím, jak můžeme při těchto akcích spolupracovat a pomáhat.

Dnes bychom Vás chtěli upozornit na Občanské sdružení LL - LIKVIDACE LEPRY, jehož činnost se nám jeví jako velice potřebná, humánní a dobře a spolehlivě organizovaná. Je to jediná organizace aktivní pomoci malomocným, která v naší republice vůbec kdy vznikla. Za tři roky činnosti (1992-1994) poskytla osmnácti misijním centrům, léčícím malomocenství v Africe a Asii, léky celkem za cca 10.000.000,-Kč. LL je

nevýdělečná, má dobrovolné pracovníky, a proto jsou její režijní náklady nízké (v roce 1992 -1,4%, v roce 1993 - 5,88% z ceny odeslaných léků - jedná se o poštovné, tisk letáků, poplatky za vedení účtů, Vakus, tisk složenek, výdaje s propagací aj.). Malomocenství je dnes vyléčitelné, v počátečním stádiu choroby postačí lék v ceně 150,-Kč.

Na obvyklých místech (vzadu v kostele a na lavici v kapli u sakristie) jsme umístili poštovní poukázky LL, zabalené do letáček, na nichž najdete další informace o činnosti LL a také několik působivých svědectví o tom, kdo a jak LL podporuje. Prosíme Vás, abyste si tyto letáčky přečetli a rozmysleli si, zda byste se nechtěli na podpoře LL také nějak podílet. Případné peněžní dary buď pošlete přiloženou poukázkou nebo vložte do schránky farní charity v obálce s označením "LL".

Předem děkujeme za Vaši lásku a obětavost.

ing. Kadourek

DIECÉZNÍ MINISTRANSKÁ POUŤ

V prvním týdnu po prázdninách proběhla ve farnosti Brno-Líšeň významná ministrantská akce - tradiční pouť ministrantů z celé diecéze s otcem biskupem.

Z naší farnosti se zúčastnilo 8 ministrantů. Program se skládal ze mše svaté, sloužené otcem biskupem v kapli na "Kosteličku". Po ní následovala krátká diskuse účastníků pouti s panem biskupem a oběd z vlastních zdrojů. Na odpoledne připravili ministranti a mládež z Líšně hru v ulicích a přilehlém okolí. Počasí, nálada a organizace v průběhu celé akce byla výborná a **všichni ministranti se už teď mohou těšit na příští rok, kdy toto setkání proběhne v Kostelním Vydří.**

A ještě několik postřehů ze hry.

Na prvním stanovišti, kde jsme vyjmenovávali mariánská poutní místa, nás chtěli překvapit. Položili nám otázku: "Kolik hrála Kometa?" (pro nespportovní čtenáře "Jaký byl výsledek hokejového utkání České Budějovice - Kometa Brno?"). K jejich údivu jsme jim tento

výsledek řekli a Marabu by byl dokonce schopen vyjmenovat autory branek.

Na dalším stanovišti byl jeden z úkolů vyjmenovat alespoň tři části oblečení otce biskupa. Začali jsme tedy: "trenýrky, ponožky, nátělník," Místní rozhodčí Franta nebyl s naší odpovědí spokojen...

Na závěr jeden pracovní zážitek. Na faře v Brně-Lišni měli velikou hromadu písku. Ten jsme nakládali na kolečka a odváželi na hřiště, nacházející se na farní zahradě (cca 50m od hromady). Vozili jsme skutečně s plným nasazením, neboť za tři odvezená kolečka písku bylo 10 bodů. Odvezených 9 koleček = 30 bodů nám nakonec zajistilo naše dobré umístění. (*1. místo. - pozn. red.*)

Tolik z letošní ministrantské pouti.

José

NOVÉ STŘEDISKO MLÁDEŽE

Brno-Líšeň

"...a pátek nešťastný je den..., tak nějak to známe z veršů K.J. Erbena. O pátku 13. října 1995 v Brně - Líšni by se však mohla zpívat Óda na radost.

Všechno to začalo ve farním kostele slavnostními fanfárami. Na první pohled bylo jasné, že jde o něco mimořádného. Generální vikář brněnského biskupství se v promluvě dotýká pětiletého působení salesiánů v této farnosti a přítomnost provinciála společnosti Dona Bosca P. Beno Beneše je pro nás důkazem, že to dnes nebude jen tak něco malého. Všude je cítit radost. Píseň "Sláva, budiž Bohu sláva" nás vyprovází na cestu do líšeňského sídliště k salesiánskému středisku mládeže. Zelená louka s prozatímní budovou je dnes slavnostně posvěcena a předána salesiánům a je to podle slov otce provinciála druhé místo v republice, kde se začíná "na zelené louce." (z dopisu účastnice).

Na jaře zakoupený provizorní likusový objekt stojí na pozemku, darovaném paní hraběnkou Belcredi. Otcové salesiáni z Brna-Líšeň se obracejí na každého z Vás s prosbou o pomoc v

práci na šíření evangelia na tomto místě. Dilo, které chtějí realizovat, je dílem celé církve, neboť svojí povahou je misijní činností.

Pomoci můžete nejen peněžitými dary, bez kterých není možné budovat, ale hlavně modlitbou, obětováním utrpení na tento úmysl. Neskládejme si poklady na zemi, kde je mol a rez kazí, ale v nebi. Za každý dar Pán Bůh zaplatí.

Kontaktní adresa: Nadace pro radost
Pohankova 18
628 00 Brno
tel. 44 21 12 58
číslo účtu: 041101-0311479151/3700

ČERNOKNĚŽNÍK

V jedné pohádkové zemi žil - byl jeden černokněžník. Bydlel v malém ponurém domě se šikmou střechou, který stál u lesa. Byl to takový nevrlý mrzout, chtěl mít svůj klid a ticho, proto ho každé ráno velice rozzlobil ptačí zpěv a radostné vítání nového dne. Jen vstal, hned se kabonil, mračil a hudroval jako starý krocan. Mnohdy nelenil, vyběhl ven a házel po ptáčcích kamením! "Jen počkejte, až přijde zima, budete mít hlad a bude po vás veta!", křičel na ně. Ale když přišla zima, ptáčci létali ke krmítkům, která pro ně děti chystaly, a na jaře zase vesele vítali sluníčko.

Černokněžník se mračil víc a víc, přemýšlel a vymýšlel kudy chodil, kouzlil a čaroval, jen aby ptáčkům ublížil. Až se mu podařilo vyčarovat podivnou skříňku a nazval ji televize.

Vyběhl ven a zlomyslně se zasmál "Už jsem vás dostal, havěti cvrdlikavá! Děti se budou dívat stále jen na televizi a na vás zapomenou!" Zamnul si ruce a přičaroval televizi do všech domů.

Zpočátku ještě děti chodily ven, poslouchaly ptačí zpěv a rozpoznaly modřinku od strnada, kosa od stehlíka a konipáska od drozda. Ale čím víc bylo kreslených pohádek, dobrodružných filmů a jiných seriálů v televizi, tím méně děti zajímal ptačí zpěv a začaly zapomínat, jak který ptáček vypadá, a už vůbec nepoznaly, který ptáček jim zpívá za okny. Vždyť je to už ani nezajímalo. Nechtělo se jim ani číst ani malovat a

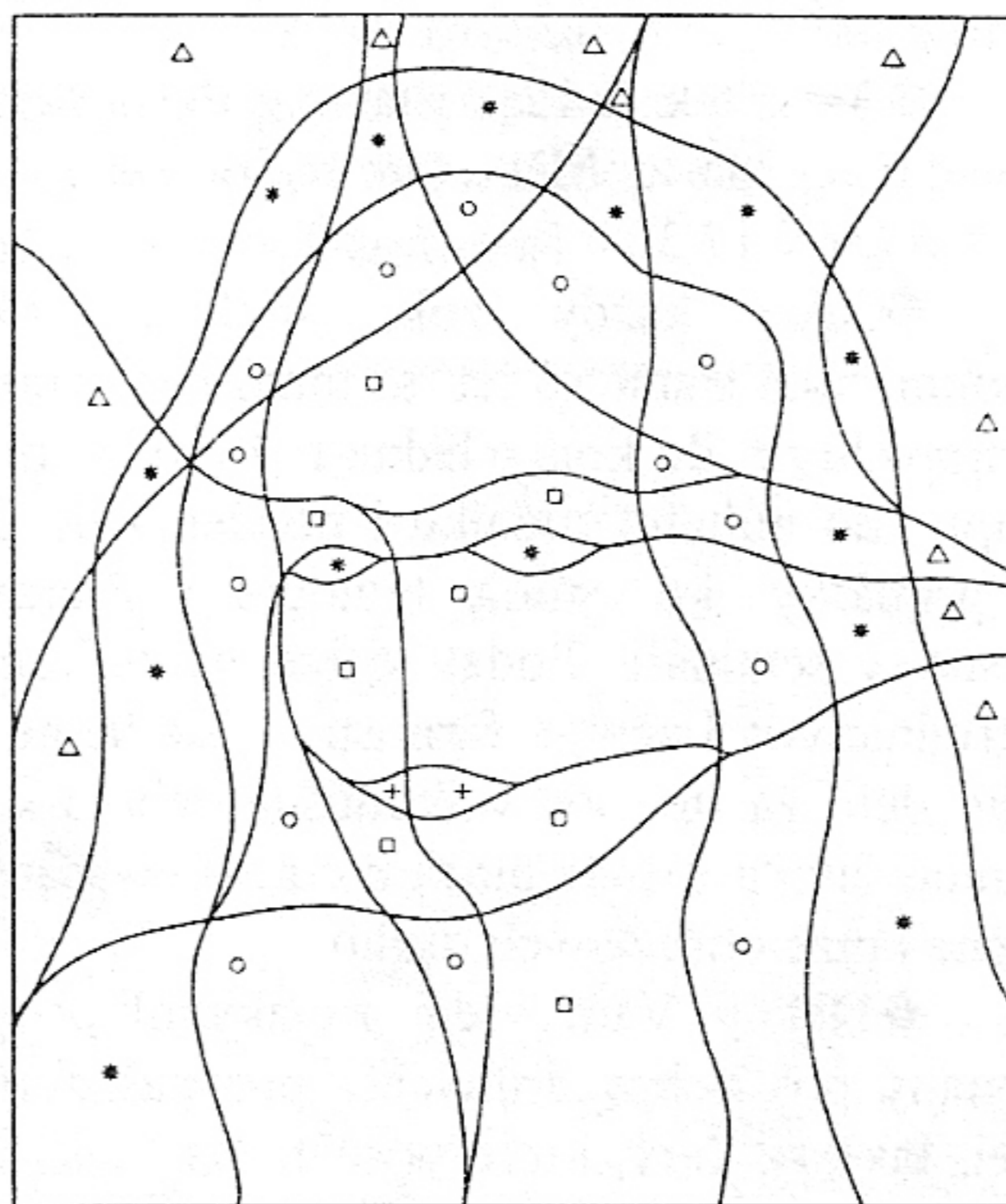
něco vymýšlet, jen seděly a seděly a koukaly, co jim televize ukazuje. V zimě je ani nenapadlo stavět či opravovat krmítka a sypat do nich ptáčkům.

Černokněžník si vesele pohvizdoval a ptáčci hladověli. Sem tam si něco našli, ale v lidmi zničené přírodě toho moc nebylo, a tak bylo zle. Co teď, řekli si ptáčci a pak dostali nápad. Vybrali toho nejstatečnějšího ptáčka a poslali ho za tiskařskými skřítky do Tomáška, aby dětem o jejich trápení a zlém černokněžníkovi napsali.

A tak my, tiskařští skřítky, Vás všechny děti prosíme, abyste nám pomohly zlomit černokněžníkovo kouzlo. A nebude to jen tak. Bude třeba, aby se ty nejstatečnější holčičky a nejstatečnější kluci odvážili podstoupit velice těžkou zkoušku. Alespoň na jeden den v týdnu, nejlépe v neděli, zapomenout na televizi, celý den ji nechat vypnutou a dobře hlídat, aby ji nějaký černokněžník lstivě nezapnul. A aby bylo toto naše kouzlo ještě účinnější, vyběhněte děti ven a dobře se podívejte, jestli kolem Vašeho domu jsou ještě nějaké ptáčci a když ano, poslechněte si, jak zpívají, a zkuste vymyslet a ty šikovnější i vyrobit to nejkrásnější krmítko pro ptáčky, kteří žijí kolem Vašeho domu. Zima už začíná a ptáčci už teď mají mnoho starostí, co do zobáčku.

A když se nám to děti povede, jsme my skřítky moc zvědaví, co ten černokněžník zase vymyslí.

Kdo to je? Zkuste si vybarvit.

- * vybarvit modře
- vybarvit hnědě
- + vybarvit červeně
- △ vybarvit žlutě
- vybarvit oranžově

INFORMACE

◆ Biskupské gymnázium v Brně na Barvičově 85 slaví dne 25.11. t.r. pět let od svého znovuootevření. Po celý tento den bude možno si prohlédnout školu.

◆ V neděli 26.11. je slavnost Ježíše Krista Krále, poslední neděle liturgického roku. Letos začíná advent v neděli 3.12. a celý příští církevní rok bude zasvěcen spolupatronům Evropy svatým Cyrilu a Metodějovi. Tradice církve říká, že adventní dobu se mají křesťané snažit prožít ve vnitřní usebranosti a touze po Kristu (asi proto, že žádné jiné "předvánoční" přání nemá větší hodnotu).

◆ O neděli 26.11. také slaví pražský arcibiskup Miloslav Vlk první výročí svého jmenování kardinálem.

◆ Každý čtvrtek před prvním pátkem v měsíci se pravidelně scházejí dobrovolníci naší farní charity v kapli kostela. Na příští setkání 30.11. zvou všechny, kteří chtějí udělat radost o vánocích všem osamělým, zejména přípravou vánočního balíčku.

◆ Mikulášské besídky v naší farnosti budou následovně: dne 3.12. (neděle) v 15.00 na Veveří 15, v sále Církevního studentského domova Petrinum. Určeno pro starší 6 let! dne 6.12. (středa) 16.30 v kapli našeho kostela Zveme děti do 6 let!

◆ V pátek 8.12. oslavíme Neposkvrněné Početí Panny Marie. Mše svaté budou ráno v 6.30, 7.30 a večer v 17.30.

◆ Jako každý rok, mohou pokřtění svobodní muži starší 18 let, s maturitou, podávat od listopadu t.r. do konce ledna r. 1996 (v případě vstupu do nultého ročníku i později - do dubna '96) přihlášky ke studiu teologie a přípravě na kněžství v semináři. Podat je lze na biskupství i prostřednictvím kněze z farnosti. Modleme se každý den za to, aby velkodušná ochota k oběti vlastního života nebyla první z ctností zapsaných v červené knize ohrožených druhů.

◆ Děkuji Vám všem za jakýkoli příspěvek vykonaný pro dobro druhých, pro naši farnost i kostel, také za dary, které posíláte na náš účet složenkou (poněvadž adresy dárců banka neuvádí úplné). Děkuji všem rodinám, které

ochotně nabídly svoji pohostinnost bohoslovcům z Olomouce během jejich pobytu v Brně. Rodiny, na které se už nedostalo prosím, aby nebyly smutné, protože Bůh jistě hodnotí jejich jednání především podle úmyslu, a ten byl určitě dobrý.

OZNÁMENÍ

Ministranti zvou mezi sebe všechny chlapce od 1. třídy, kteří by měli zájem o službu u oltáře. Informovat se mohou u kteréhokoli staršího ministranta.

"Za loňský rok bylo v našem okrese přežeto neopatrnými řidiči dvě stě třicet pět koček... mohla by ta myš vzadu laskavě přestat s potleskem?"

TOMÁŠEK. Zpravodaj farnosti při kostele sv. Tomáše v Brně.

Vydává: Římsko-katolický farní úřad sv. Tomáše v Brně,
 ☐ Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ (05) 57 22 15
 P. Mgr. Jiří Kaňka, farář
 Redakce: Ing. Vít Janků, Anička Davidová, Jana Janků,
 Dagmar Běčáková
 Grafika: Ing. Arch. Zdeněk Bureš
 DTP: Dr. Zdeněk Buršík, M.B.A.
 Tisk: Petrinum, ☐ Veveří 66, 602 00 Brno